

5777 Softiem - Troost / Sjiwwa de Nechemta

Gedurende een korte periode tijdens de tweede tempelperiode werd het openbaar voorlezen uit de Tora verboden. Om toch de lessen uit de parasja te horen, hebben de Chachamiem gezocht naar passende passages in NaCh. Die werden publiekelijk voorgelezen: de haftara was ontstaan.

Toen het weer toegestaan werd om Tora te lezen, is de haftara gebleven. Alleen was de noodzaak om de inhoud van de parasja te laten horen er niet meer. Daarom is er in de loop van de geschiedenis de gewoonte gekomen om enkele keren per jaar een haftara te lezen die bij de tijd van het jaar aansluit in plaats van bij de Parasja.

Zo doen we dat op Rosj Chodesj, in de treurweken vóór en ook in de zeven weken ná 9 Aw, tot Rosj Hasjana, deze laatste periode wordt genoemd de Sjiwwa (7) de nechamta (van troost). In deze periode lezen we 7 troostgevende teksten uit her boek Jisjahoe. De volgorde van deze stukken is niet volgens de tekst van Jisjahoe. Maar is gekozen om het proces van vinden van de troost na de verwoesting van de tempel mee te beleven, als het ware.

De eerste haftara heet Nachamoe. Dat betekent 'troost je'. Hasjeem draagt de profeet Jisjahoe op ons te zeggen om troost te vinden na de grote vernietiging.

De tweede week (Eekew) reageert het volk en antwoordt de profeet: 'Watomer tzion Azawani Hasjeem - *En tzion zegt: Hasjeem heeft mij verlaten.*' Hoe wil Hasjeem dat wij troost vinden als wij voelen dat Hij ons in de steek heeft gelaten?

De profeet gaat hierop naar Hasjeem en zegt: 'Ani'ja Soára, lo roechama - *De arme vrouw, die een storm heeft overleefd, zij laat zich niet troosten*' (derde week, Re'ee). Of te wel, Hasjeem krijgt nu van de Nawie Jisjahoe te horen dat het Joodse volk zich niet kan troosten omdat zij voelt dat Hashem haar verlaten heeft.

Hierop reageert Hasjeem met de woorden: 'Anochi, Anochi Hoe Menachemchem - *Ik, Ik ben het die jullie zal troosten*' (de vierde week, Sjoftiem).

De vijfde week (Kie Tétzee) is er dan voor het eerst sprake van simcha. 'Roni Akara lo jalada – *Wees blij, onvruchtbare*'. Nog voelt het volk zich als een vrouw die nog geen kind heeft gehad maar er is al vreugde omdat Hasjeem Zelf ons zal troosten en wij daar vertrouwen in hebben.

De zesde week (Kie Tawo) is de belofte dat het Joodse volk niet die onvruchtbare vrouw zal blijven: 'Koemi, Ori, kie wa oereech - *Wek je op, Schijn, want je licht is gekomen*'.

En ten slotte is daar de troost van de laatste haftara van het jaar: 'Sos asies B'Hasjeem - *Ik verheug me met Hasjeem*'.

Zo troost het volk zich na de grote verwoesting van Jereosjaljim. Met Hasjeem. En anders niet.

Hasjeem heeft ons Zijn Tora gegeven, Hasjeem heeft ons Eretz Jisrael gegeven en beiden kunnen enorme bronnen van inspiratie en troost zijn. Maar nooit zonder dat Hasjeem Zelf daar een onderdeel van is. Zonder dat wij voelen dat Hasjeem 'achter ons staat', kunnen wij geen blijdschap vinden in deze wereld.

Dat is wat we in de periode op weg naar Rosj Hasjana wensen. Moge wij getroost worden met een diep gevoel van steun door de Schepper en met Hem zullen wij getroost zijn.